

- 2) Vai Direktīvas 2004/17/EK 5. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka darbība, ko dzelzceļa uzņēmums veic Direktīvas 2012/34 izpratnē, sniedzot iedzīvotājiem transporta pakalpojumus dzelzceļa tīklā, izpaužas kā tīkla nodrošināšana vai ekspluatācija šīs tiesību normas izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L 134, 1. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Direktīva 2012/34/ES, ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 32. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 29. jūnijā iesniedza Curtea de Apel Oradea (Rumānija) – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA

(Lieta C-392/17)

(2017/C 293/24)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Oradea

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Sindicatul Energia Oradea

Atbildētāja apelācijas instancē: SC Termoelectrica SA

Prejudiciālais jautājums

Vai Dekrēta Nr. 50/1990 noteikumi, kā tie interpretēti ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (Augstākā kasācijas tiesa)] saskaņā ar likumu pasludinātajā nolēmumā Nr. 9/2016 – nolēmumā, kas ir saistošs valsts tiesām un saskaņā ar kuru I un II grupā iekļautās darba vietas ir stingri un izsmeļoši uzskaitītas dekrēta 1. un 2. pielikumā, un tiesas nevar attiecināt šā dekrēta noteikumus uz citiem līdzīgiem gadījumiem, tā ka darba ņēmējiem nevar tikt atzītas pensionēšanās tiesības, kas pienāktos to smago darba apstākļu dēļ, kuros bijušie darba ņēmēji ir veikuši savu darbu, – atbilst LESD 114. panta 3. punktam, LESD 151. pantam un LESD 153. pantam, kā arī Pamatdirektīvas 89/391/EEK ⁽¹⁾ un turpmāko īpašo direktīvu noteikumiem?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV 1989, L 183, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 3. jūlijā – Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-399/17)

(2017/C 293/25)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Němečková, E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenodrošinot, lai TPS-NOLO (*Geobal*) materiāls, kas nosūtīts no Čehijas Republikas uz Katovici (Polija), tiktu nogādāts atpakaļ uz Čehijas Republiku, Čehijas Republika neesot izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem⁽¹⁾ 24. panta 2. punktā un 28. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. TPS-NOLO (*Geobal*) materiāls, kurš tika sūtīts no Čehijas Republikas uz Poliju un kuru veido bīstamie atkritumi no atkritumu izgāztuves *laguny OSTRAMO* (OSTRAMO lagūna), tika novietots citā vietā Čehijas Republikā un ir klasificēts kā darvas atkritumi no organisku materiālu rafinēšanas, destilēšanas vai to pirolītiskās apstrādes, kurus Polijas varas iestādes uzskata par tādiem atkritumiem, uz ko attiecinā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem ("Regula par atkritumu sūtījumiem") IV pielikumu.
2. Ņemot vērā to, ka Čehijas Republika apstrīd, ka attiecīgā viela tiek klasificēta kā atkritumi, pamatojoties uz attiecīgā materiāla reģistrāciju atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK⁽²⁾ ("REACH"), ir radusies konfliktsituācija, kas atrisināta, pamatojoties uz Regulas par atkritumu sūtījumiem 28. panta 1. punktu, nosakot, ka attiecīgais materiāls būtu uzskatāms par atkritumiem.
3. Materiāla reģistrācija atbilstoši REACH noteikumiem nenodrošina to, ka attiecīgās vielas izmantošana neizraisīs vispārēji negatīvo ietekmi uz vidi vai cilvēku veselību, vai arī to, ka viela automātiski pārstās būt par atkritumu. Ja nepastāv attiecīgā lēmuma valsts līmenī, gadījumos kad attiecīgā viela nokļūst valstī, kurā tā vairs netiek uzskatīta par atkritumiem, attiecīgās vielas reģistrācija atbilstoši REACH varētu netikt uzskatīta par spēkā esošu, pamatojoties uz REACH 2. panta 2. punktu.
4. Tā kā attiecīgā viela tika sūtīta pāri robežai bez paziņošanas, attiecīgo pārvadāšanu būtu jāuzskata par "nelikumīgu pārsūtīšanu" atbilstoši Regulas par atkritumu sūtījumiem 2. panta 35. punkta a) apakšpunktam. Šajā gadījumā kompetentai nosūtīšanas iestādei, ievērojot noteikto procedūru, būtu jāiegūst informācija, lai nodrošinātu to, ka attiecīgie atkritumi nogādāti atpakaļ atbilstoši attiecīgās regulas 24. panta 2. punktam, ko Čehijas Republika nepamatoti atsakās veikt. Šis pienākums neesot pretrunā REACH 128. pantam, kas paredz brīvu vielu, maisījumu vai izstrādājumu apriti REACH 3. panta izpratnē, jo atkritumi ir tieši izslēgti no attiecīgās Regulas piemērošanas jomas (skat. REACH 2. panta 2. punktu).

⁽¹⁾ OV 2006 L 190, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2006 L 396, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. jūlijā iesniedza Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Zviedrija) – A/Migrationsverket Förvaltningsprocessenheten Malmö

(Lieta C-404/17)

(2017/C 293/26)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen